

117
MACBETH.
(1817.)

Andante.

Romance.

Borgvægteren.

C. E. F. Weyse.

1. Den mær - ke Nat for - svun - den
2. Priis væ - re Dig, o Her - re,

er, Sky - lær - ken slaar i Mor - gen - skjær; snart So - - len høit op -
bragt, som holdt i Nat - tens Ø - - de Vagt med Di - - ue Eng - - - le -

rin - - - der, høit o - - - ver Fjel - - de - tin - - - der.
ska - - - rer, mod Nød, mod Ild og Fa - - - rer!

Den straa - ler fra det hval - te Blaa paa Kon - ge - borg, paa
Ak, mangt et Øi - e er vel lukt, som saae i - af - tes

Tig - ger - vraa; og hvad laa skjult i Mør - kets Gjem, den klart for
Ly - set slukt. Thi fryd Dig, Du, hvis Øi - ne maae see op end

Da - gen brin - ger frem.
i Guds Him - le blaaf

Efter Schiller ved P. Foersom.

Rf *cresc.* *p*